

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Dato: 18-12-2018
Enhed: SUNDOK
Sagsbeh.: DEPSGC
Sagsnr.: 1809315
Dok. nr.: 764043

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har den 1. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 56 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål 56

”Hvilke muligheder har kommunerne for at sikre en ansvarlig økonomistyring og overholde budgetterne, når de kan få efterregninger for kommunal medfinansiering (KMF) for afsluttede regnskabsår?”

Svar:

Enhver sygehusindlæggelse, der kunne være forebygget, er én for mange. Det sker for ofte, at ældre borgere bliver indlagt med fx blærebetændelse, væskemangel og andre lidelser, som kunne være fanget i opløbet, og dermed kunne have forebygget en sygehusindlæggelse.

Derfor blev den kommunale medfinansiering indført i 2007 med det mål at give kommunerne et yderligere økonomisk incitament til (og øget fokus på) den forebyggende indsats på sundhedsområdet.

Med den kommunale medfinansiering er kommunerne under ét sikret finansiering for deres faktiske udgifter til medfinansiering. Men for den enkelte kommune vil der være en vis budgetusikkerhed ved den kommunale medfinansiering.

Teknikken ved den kommunale medfinansiering gør dog alt andet lige, at budgetusikkerheden begrænses. Eksempelvis kan kommuner under ét i en region ikke have højere udgifter til den kommunale medfinansiering end et forudsat udgiftsniveau, som aftales i den årlige økonomiaftale. (Der henvises til SOU alm. del spm. 89, hvor teknikken af den kommunale medfinansiering gennemgås.)

Det er dog ikke sigtet, at de enkelte kommuners udgifter og finansiering til den kommunale medfinansiering skal udlignes. Det er hensigten, at kommunerne skal have et incitament - og dermed en mindre budgetusikkerhed – til den tidligere opsporing og forebyggelse, så færre borgere unødigt indlægges og så der skabes nære og mere sammenhængende patientforløb på tværs af sektorer.

Når det er sagt, så er det korrekt, at regionale efterregistreringer for aktivitetsåret i året efter aktivitetsåret, som fører til efterbetalinger, kan være et problem i budgetteringen og budgetstyringen. Som led i en styrket økonomistyring i 2014 blev der strammet op på fristerne for efterregistreringer og derigennem blev problemet reduceret væsentligt.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Stephanie Gantzel Christiansen